

ΕΤΟΣ 72ον

10 Μαρτίου 2024

ΑΡΙΘ. ΦΥΛ. 10 (3693)

ΤΟ «ΜΥΣΤΗΡΙΟ ΤΟΥ ΑΔΕΛΦΟΥ»

Ἡ εὐαγγελικὴ περικοπὴ τῆς Κυριακῆς τῆς Ἀπόκρεω ἀναφέρεται περισσότερο ἀπὸ κάθε ἄλλη σάν εἰκόνα τῆς κρίσεως. Παρ' ὅλα αὐτὰ μᾶς λέει κάτι οὐσιαστικό· ὄχι γιὰ τὸν θάνατο, τὴν καταδίκη ἢ τὴν σωτηρία, ἀλλὰ γιὰ τὴν ζωὴ. Ὁ Θεὸς δὲν ρωτᾷει οὔτε τοὺς ἁμαρτωλοὺς οὔτε τοὺς δίκαιους τίποτε σχετικὰ μὲ τίς πεποιθήσεις τους ἢ μὲ τίς λατρευτικὲς τους συνήθειες· αὐτὸ πού μετράει ὁ Κύριος εἶναι ὁ βαθμὸς τῆς ἀνθρωπιάς τους· «ἐπέινασα γάρ, καὶ ἐδώκατέ μοι φαγεῖν, ἐδίψησα καὶ ἐποτίσατέ με, ξένος ἤμην, καὶ συνηγάγετέ με, γυμνὸς καὶ περιεβάλετέ με, ἡσθένησα καὶ ἐπεσκέψασθέ με, ἐν φυλακῇ ἤμην, καὶ ἤλθετε πρὸς με».

Ἡ παραβολὴ τῆς κρίσεως θέτει σαφέστατα τὸ ὅτι θὰ κριθοῦμε γιὰ τὴν «πολιτεία» μας, γιὰ τὸ πῶς δηλαδὴ ζήσαμε ἀνάμεσα στοὺς ἀδελφούς μας.

Ποιὸς εἶναι ὁ πλησίον;

Μέσα στὴν εὐαγγελικὴ περικοπὴ τοῦ κατὰ Ματθαῖον Εὐαγγελίου ἀναπτύσσεται ἡ γνωστὴ καινοδιαθηκικὴ κοινωνικὴ κατηγορία τοῦ πλησίον. Μέσα στὴν Ἐκκλησία ἡ ἔννοια αὐτὴ δὲν γνωρίζει φραγμούς καὶ ὄρια. Πλησίον εἶναι ὁ κάθε ἄνθρωπος. Ἐκφράζει τὴν καθολικὴ συναδέλφωση ἐν Χριστῷ. Στὸν συνάνθρωπό μας διακρίνουμε τὸν ἴδιο τὸν Χριστό. Ἀγαπώντας τὸν πλησίον μας, ἀγαπᾶμε τὸν Χριστό, τοῦ Ὁποίου κάθε ἄνθρωπος εἶναι εἰκόνα. Μέσα στὴν Ἐκκλησία ὁ πλησίον μᾶς δίνει τὴν δυνατότητα νὰ ξεδιπλωθοῦμε καὶ νὰ βγοῦμε ἀπὸ τὸν ἑαυτό μας, νὰ δραστηριοποιηθοῦμε στὴν ἀγάπη καὶ νὰ ξεπεράσουμε τὸν φόβο, πού ἔχει μέσα του τὴν κόλαση, καὶ μετὰ νὰ περάσουμε στὸν χῶρο τῆς παραδείσιας κοινωνίας. Στὸ πρόσωπο τοῦ ἄλλου, ὁ Χριστιανὸς δὲν βλέπει τὸ κακὸ καὶ τὸ δαιμονικὸ πού μετατρέπει τὴν ζωὴ καὶ τὸν κόσμον σέ

ΤΟ ΕΥΑΓΓΕΛΙΟ ΤΗΣ ΚΥΡΙΑΚΗΣ (Ματθ. κε' 31-46)

Ἡ τελική κρίση

Εἶπεν ὁ Κύριος· Ὅταν δὲ ἔλθῃ ὁ Υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου ἐν τῇ δόξῃ αὐτοῦ καὶ πάντες οἱ ἅγιοι ἄγγελοι μετ' αὐτοῦ, τότε καθίσει ἐπὶ θρόνου δόξης αὐτοῦ, καὶ συναχθήσεται ἔμπροσθεν αὐτοῦ πάντα τὰ ἔθνη, καὶ ἀφοριεῖ αὐτοὺς ἀπ' ἀλλήλων ὡσπερ ὁ ποιμὴν ἀφορίζει τὰ πρόβατα ἀπὸ τῶν ἐρίφων, καὶ στήσει τὰ μὲν πρόβατα ἐκ δεξιῶν αὐτοῦ, τὰ δὲ ἐρίφια ἐξ εὐωνύμων. Τότε ἐρεῖ ὁ βασιλεὺς τοῖς ἐκ δεξιῶν αὐτοῦ· δεῦτε οἱ εὐλογημένοι τοῦ Πατρὸς μου, κληρονομήσατε τὴν ἡτοιμασμένην ὑμῖν βασιλείαν ἀπὸ καταβολῆς κόσμου. Ἐπεινάσα γάρ, καὶ ἐδώκατέ μοι φαγεῖν, ἐδίψησα, καὶ ἐποτίσατέ με, ξένος ἦμην, καὶ συνηγάγετέ με, γυμνός, καὶ περιεβάλετέ με, ἡσθένησα, καὶ ἐπεσκέψασθέ με, ἐν φυλακῇ ἦμην, καὶ ἤλθετε πρὸς με. Τότε ἀποκριθήσονται αὐτῷ οἱ δίκαιοι λέγοντες· κύριε, πότε σε εἶδομεν πεινῶντα καὶ ἐθρέψαμεν, ἢ διψῶντα καὶ ἐποτίσαμεν; πότε δέ σε εἶδομεν ξένον καὶ συνηγάγομεν, ἢ γυμνὸν καὶ περιεβάλομεν; πότε δέ σε εἶδομεν ἀσθενῆ ἢ ἐν φυλακῇ, καὶ ἤλθομεν πρὸς σε; Καὶ ἀποκριθεὶς ὁ βασιλεὺς ἐρεῖ αὐτοῖς· Ἀμὴν λέγω ὑμῖν, ἐφ' ὅσον ἐποιήσατε ἐνὶ τούτων τῶν ἀδελφῶν μου τῶν ἐλαχίστων, ἐμοὶ ἐποιήσατε. Τότε ἐρεῖ καὶ τοῖς ἐξ εὐωνύμων· πορεύεσθε ἀπ' ἐμοῦ οἱ κατηραμένοι εἰς τὸ πῦρ τὸ αἰώνιον τὸ ἡτοιμασμένον τῷ διαβόλῳ καὶ τοῖς ἀγγέλοις αὐτοῦ. Ἐπεινάσα γάρ, καὶ οὐκ ἐδώκατέ μοι φαγεῖν, ἐδίψησα, καὶ οὐκ ἐποτίσατέ με, ξένος ἦμην, καὶ οὐ συνηγάγετέ με, γυμνός, καὶ οὐ περιεβάλετέ με, ἀσθενής καὶ ἐν φυλακῇ, καὶ οὐκ ἐπεσκέψασθέ με. Τότε ἀποκριθήσονται αὐτῷ καὶ αὐτοὶ λέγοντες· Κύριε, πότε σε εἶδομεν πεινῶντα ἢ διψῶντα ἢ ξένον ἢ γυμνὸν ἢ ἀσθενῆ ἢ ἐν φυλακῇ, καὶ οὐ διηκονήσαμεν σοι; Τότε ἀποκριθήσεται αὐτοῖς λέγων· Ἀμὴν λέγω ὑμῖν, ἐφ' ὅσον οὐκ ἐποιήσατε ἐνὶ τούτων τῶν ἐλαχίστων, οὐδὲ ἐμοὶ ἐποιήσατε. Καὶ ἀπελεύσονται οὗτοι εἰς κόλασιν αἰώνιον, οἱ δὲ δίκαιοι εἰς ζωὴν αἰώνιον.

θάνατο, ἀλλὰ στό πρόσωπο τοῦ πλησίον καὶ μάλιστα τοῦ «ἐλάχιστου ἀδελφοῦ» βλέπει τὴν ἀληθινὴ ζωὴ, τὸν Χριστὸ καὶ τὴν Ἀνάσταση.

Ἡ ἀγάπη

Σ' αὐτὴ τὴν ἔννοια τοῦ πλησίον κρύβεται καὶ ἡ βαθύτερη σημασία τῆς χριστιανικῆς ἀγάπης. Δὲν ἀγαπᾶμε κατὰ καθῆκον, ὅπως συνήθως λέμε. Ἡ ἀγάπη εἶναι ἡ ἀναπνοὴ τοῦ Χριστιανισμοῦ, ὁ φυσικὸς τρόπος τῆς ὑπάρξεώς του. Ἡ ἀγάπη δίνει τὴν ἀληθινὴ ἐπίγνωση τοῦ Θεοῦ, εἶναι ἀγαπητικὴ δύναμη τῆς ψυχῆς, εἶναι ἡ κύρια δύναμη γιὰ τὴν θεογνωσίαν. Ἡ ἀγάπη προέρχεται ἀπὸ τὸν Θεό, «ὅτι ὁ Θεὸς ἀγάπη ἐστίν» (Α' Ἰωάν.

Μετάφραση τῆς Εὐαγγελικῆς περικοπῆς

Εἶπεν ὁ Κύριος: Ὅταν ἔλθει ὁ Υἱὸς τοῦ Ἄνθρώπου με̄ ἔνδοξο τρόπο καὶ ὅλοι οἱ ἅγιοι ἄγγελοι μαζί του, τότε δά καθίσει στὸν ἔνδοξο θρόνο του, καὶ δά συναχθοῦν μπροστά του ὅλα τὰ ἔθνη, καὶ δά χωρίσει τοὺς μὲν ἀπὸ τοὺς δέ, ὅπως ὁ βοσκὸς ξεχωρίζει τὰ πρόβατα ἀπὸ τὰ ἐρίφια, καὶ δά τοποθετήσει τὰ μὲν πρόβατα πρὸς τὰ δεξιὰ του, τὰ δέ ἐρίφια πρὸς τὰ ἀριστερά. Τότε ὁ βασιλιάς δά πει τοὺς ἐκ δεξιῶν του: Ἐλάτε οἱ εὐλογημένοι τοῦ πατέρα μου, κληρονομηστε τὴ βασιλεία πού ἔχει ἐτοιμασθεῖ ἀπὸ καταβολῆς κόσμου. Γιατί πείνασα καὶ μοῦ δώσατε νά φάγω, δίψασα καὶ μέ ποτίσατε, ἤμουν ξένος καὶ μέ περιμαζέψατε, ἤμουν γυμνός καὶ μέ ντύσατε, ἀρρώστησα καὶ μέ ἐπισκεφθήκατε, ἤμουν στή φυλακή καὶ ἤλθατε νά μέ δεῖτε. Τότε οἱ δίκαιοι δά τοῦ ἀποκριθοῦν καὶ δά ποῦν: Κύριε, πότε σέ εἶδαμε πεινασμένο καὶ σέ θρέψαμε, ἢ διψασμένο καὶ σέ ποτίσαμε; Πότε σέ εἶδαμε ξένο καὶ σέ περιμαζέψαμε, ἢ γυμνό καὶ σέ ντύσαμε; Πότε σέ εἶδαμε ἀσθενή ἢ στή φυλακή, καὶ ἤλθαμε νά σέ δοῦμε; Καὶ ἀφοῦ ἀποκριθεῖ ὁ βασιλιάς, δά τοὺς πει: Σᾶς διαβεβαιώνω ὅτι, ἐφόσον κάνατε αὐτὰ ἔστω καὶ σέ ἕναν ἀπὸ αὐτοὺς τοὺς ἀσήμαντους ἀδελφούς μου, τὰ κάνατε σέ ἐμένα. Τότε δά πει καὶ τοὺς ἐξ ἀριστερῶν· Φύγετε μακριά μου οἱ καταραμένοι, στό αἰώνιο πῦρ πού ἔχει ἐτοιμασθεῖ γιά τόν διάβολο καὶ τοὺς ἀγγέλους του. Γιατί πείνασα καὶ δέν μοῦ δώσατε νά φάγω, δίψασα καὶ δέν μέ ποτίσατε, ἤμουν ξένος καὶ δέν μέ περιμαζέψατε, γυμνός καὶ δέν μέ ντύσατε, ἀσθενής καὶ στή φυλακή καὶ δέν μέ ἐπισκεφθήκατε. Τότε δά τοῦ ἀποκριθοῦν καὶ αὐτοὶ καὶ δά ποῦν: Κύριε, πότε σέ εἶδαμε πεινασμένο ἢ διψασμένο ἢ ξένο ἢ γυμνό ἢ ἀσθενή ἢ στή φυλακή, καὶ δέν σέ ὑπηρετήσαμε; Τότε δά τοὺς ἀποκριθεῖ καὶ δά πει: Σᾶς διαβεβαιώνω ὅτι, ἐφόσον δέν τὰ κάνατε ἔστω καὶ σέ ἕναν ἀπὸ αὐτοὺς τοὺς ἀσήμαντους, οὔτε σέ ἐμένα τὰ κάνατε. Καὶ αὐτοὶ δά μεταβοῦν στήν αἰώνια κόλαση, ἐνῶ οἱ δίκαιοι στήν αἰώνια ζωή.

(Ἀπὸ τὴ νέα ἔκδοση: Ἡ Καινὴ Διαθήκη, τὸ πρωτότυπο κείμενο με̄ νεοελληνικὴ ἀπόδοση τοῦ ὁμοτ. καθηγ. Χρ. Βούλγαρη, ἔκδ. ΑΠΟΣΤΟΛΙΚΗΣ ΔΙΑΚΟΝΙΑΣ)

4,8). Ὁ Θεὸς δέν ἔχει ὅρια, γι' αὐτό καὶ ἡ ἀγάπη εἶναι ἄπειρη καὶ δέν γνωρίζει μέτρο. Ἡ ἀγάπη εἶναι ἐκπλήρωση ὅλου τοῦ νόμου (ἅγιος Διάδοχος Φωτικῆς).

Ἡ ἀγάπη σήμερα

Ἡ ἄλλοτριώση πού σήμερα πραγματοποιεῖται σ' ὅλες τίς μορφές τῆς ζωῆς εἶναι ἐνδεικτικὴ τοῦ κόσμου πού ἔρχεται. Ἀλλά καὶ ἀποκαλυπτικὴ τῆς ταυτότητας τοῦ ἀνθρώπου τοῦ αὔριο, πού ἀπὸ σήμερα δημιουργεῖ μιά αὐτοσυνειδησία χωρὶς Θεό, χωρὶς ἀγάπη καὶ ἐνάντια σέ κάθε ἔννοια κοινότητας καὶ κοινωνίας προσώπων.

10 Μαρτίου 2024: ΚΥΡΙΑΚΗ ΤΗΣ ΑΠΟΚΡΕΩ

«Μνεΐα τῆς δευτέρας καί ἐνδόξου παρουσίας τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ»
Κοδράτου τοῦ ἐν Κορίνθῳ († 251), Ἀναστασίας Πατρικίας, Μιχαήλ Μαυροειδῆ νεομ.
τοῦ ἐν Ἀδριανουπόλει († 1544).

Ἦχος: βαρὺς – Ἐωθινόν: Ζ΄ – Ἀπόστολος: Α΄ Κορ. η΄ 8 - θ΄ 2 –
Εὐαγγέλιον: Ματθ. κε΄ 31-46.

Η ΕΠΟΜΕΝΗ ΚΥΡΙΑΚΗ: 17 Μαρτίου, τῆς Τυρινῆς.
Ἀπόστολος: Ρωμ. γ΄ 11 - ιδ΄ 4 – Εὐαγγέλιον: Ματθ. στ΄ 14-21.

Ἡ μόνη διέξοδος εἶναι ἡ ἐκκλησιαστικὴ ζωὴ καὶ πράξις, ἡ μυστηριακὴ ζωὴ τῆς Ἐκκλησίας τοῦ Χριστοῦ. Γιατί ἡ ζωὴ μας στὸν ὀρθόδοξο χῶρο εἶναι προέκταση τῆς λατρείας. Εἶναι «λειτουργία μετὰ τὴν Λειτουργία». Ἄν ἡ ζωὴ μας δέν εἶναι ἄμεσα καὶ ὀργανικὰ συνδεδεμένη μὲ τὴν λατρεία, ἂν δέν εἶναι εὐχαριστία καὶ δοξολογία, δέν μπορεῖ νὰ ὀνομάζεται ὀρθόδοξη ζωὴ. Τότε ἀποδεικνύεται ὅτι καὶ ἡ κοινωνικὴ μας ζωὴ δέν εἶναι παρά ἐξωτερικὴ συμβατικότητα, τυπικὴ καὶ ἀνούσια, πού ἀποβαίνει «εἰς κρίμα καὶ κατάκριμα καὶ ὄχι εἰς σωτηρίαν».

Σ' ἓνα ἀρχαῖο ἐκκλησιαστικὸ κείμενο διαβάζουμε ὅτι «ἐκεῖνος πού ἐξαρπάζει μιὰ ψυχὴ ἀπὸ τὴν ἀνάγκη καὶ τὰ δεινὰ, τὴν στέρησι καὶ τὰ βάσανα, στὰ ὁποῖα βρίσκεται, αὐτὸς προορίζει στὸν ἑαυτὸ του μεγάλη χαρὰ. Ὅπως καὶ ἀντίθετα, ἐκεῖνος πού γνωρίζει τὴν συμφορὰ τοῦ ἀνθρώπου πού βρίσκεται σὲ κάθε εἶδους ἀνάγκη καὶ δέν τὸν ἐξαρπάζει ἀπ' αὐτὴν τὴν κατάστασι, αὐτὸς διαπράττει μεγάλη ἄμαρτία καὶ γίνεται ἔνοχος γιὰ τὴν ἀπώλειά του. Μιὰ ἄρνησι ἢ ἀναβολὴ αὐτῆς τῆς στάσις μας, στό νὰ πράττουμε δηλαδὴ τὸ ἀγαθὸ στοὺς ἀδελφούς μας, ἔχει σάν συνέπεια νὰ παραμείνουμε ἔξω ἀπὸ τὴν Βασιλεία».

Εἶθε ἡ Χάρη τοῦ Θεοῦ νὰ αἰχμαλωτίζει τὸν νοῦ μας «εἰς ἀγάπην Θεοῦ» καὶ τὸ Πανάγιον Πνεῦμα νὰ μᾶς χαρίζει καὶ νὰ μᾶς διδάσκει τὴν ἀληθινὴ ἀγάπην.

† Ὁ Φ. Ἀ.

ΟΜΙΛΙΑ ΤΗΣ «ΦΩΝΗΣ ΚΥΡΙΟΥ»: Κάθε Σάββατο καὶ ὥρα 6.00 μ.μ. γίνεται τὸ κήρυγμα τῆς «Φωνῆς Κυρίου», στὸν Ἱ. Ναὸ Ἁγίας Εἰρήνης (ὁδ. Αἰόλου), Ἀθήνα.

«ΦΩΝΗ ΚΥΡΙΟΥ», ἐβδομαδιαῖο φύλλο ὀρθοδόξου πίστεως καὶ ζωῆς τῆς «Ἀποστολικῆς Διακονίας τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος». Ἰασιῶν 1, 115 21 Ἀθήνα. Ἐκδότης - Διευθυντής: Μητροπολίτης Φαναρίου Ἀγαθάγγελος. Σύνταξις, τηλ. 210.7272.331. Διεκπεραίωσις, τηλ. 210.7272.388. Ὑπὸ τῶν ἱερῶν ναῶν διανέμεται δωρεάν. Ἐκ τοῦ Τυπογραφείου τῆς Ἀποστολικῆς Διακονίας.

Ἡ «ΦΩΝΗ ΚΥΡΙΟΥ» σ' ὅλο τὸν κόσμον μέσω Διαδικτύου: www.apostoliki-diakonia.gr
